Açıq məktub

Möhtərəm müdir əfendi!

Mərhəmət naminə şu məktubumun dərcini rica ediyorum. Verxnaya Naqornı küçəsində 5 nömrəli evdə Ağabacı adında 7-8 yaşlı bir yetim qız müdhiş vərəm xəstəliyinə düçar olduğu halda yaşamaqdadır. Möhtərəm doxdur Bəhram bəy Axundov cənablarının təşyiəsilə onu Bakıda vərəm xəstəliyilə mücadilə edən cəmiyyətin xəstəxanasına yerləşdirmək istənilirdi. Lakin daha kiçik ikən anasından ayrılan Ağabacı qədər sevdiyi nənəsindən bir an ayrılmaq istəməyir. Budur ki, doxdur Vəkilov cənablarına müayinə etdirdim. Xəstəliyin məhlək (təhlükəli, qorxulu - **A.B.**) olduğu və Bakının havası ilə saziş etmədiyi məlum oldu. Doxdur xəstənin bir an əvvəl Bakıdan getməsini lazım görüyor. Əfsus ki, gündəlik məaşını işləməklə qazanan qoca nənəsi üçün bu, imkan xaricindədir. Qoca arvadın gedəcəyi yer var: Salyanda bir qızı vardır. Qızın da Salyan ətrafında yaxşı bir bağı var. Ağabacını ora aparmaq mümkündür. Lakin fəqir və səfalət bunun qarşısını alıb kiçikyaşlı Ağabacını xəstəliyin dəhşətli cənginə təslim etdirəmkdədir. Qoca arvad bana müraciət edib kömək istəyir. Bən də üzümü qəlblərində İslam mərhəməti olan "Açıq söz" oxucularına tutub onlardan bu kiçik yetimin halına rəhm etmələrini, onun xəstəliyinə bir çarə olmaqdan ötrü Bakı havasından uzaqlaşdırmalarını diləyirəm. Ümidvaram ki, ömrünü keçirmiş olan qoca seyidə ianə edənlər daha ömrünün baharını görmədən zalım mərəzin öldürücü əlində məhv olmaqda olan ata və anasız kiçik Ağabacıya ianə etməkdən müzayiqə etməyib özlərinin cüzi ianələrilə bunun yaralı ciyərlərinə məlhəm sürtmüş olarlar.

Abdulla Şaiq

"Açıq söz" qəz. 30 may 1916 №.198, səh. 4.